

РЕШЕНИЕ

№ 13787

гр. София, 02.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 10.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **4872** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Н. В. мълчалив отказ по заявление вх. № КПК-ДОИ-5/29.03.2024г. на Комисията за противодействие на корупцията (КПК). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх. № КПК-ДОИ-5/29.03.2024 г. на КПК, адресирано до председателя на последната и до председателя на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество (КОНПИ). Със заявлението е поискано предоставяне на следната информация:

- Какъв е размерът на основните и brutните заплати на председателя и членовете на КПКОНПИ (поотделно) до влизане в сила на законовите промени, разделили комисията на две отделни юридически лица? Какво е основанието, на което те са определяни?

- Какъв е размерът на основните и brutните заплати на председателя и членовете на КОНПИ (поотделно) след 6 октомври до настоящия момент и основанието, на което тези заплати се изплащат?

- Какъв е размерът на основните и брутните заплати на председателя и членовете на КПК след 6 октомври до настоящия момент и основанийето, на което тези заплати се изплащат?

- Налице ли е дублиране на възнаграждения за изпълняваните функции в две комисии или не?

С представената заповед № КПК-РД-06-14/12.10.2023г. на председателя на КПК е определен член на същата, който да взема решения за предоставяне на достъп до обществена информация. Не се установява и не се твърди овластеното лице да се е произнесло по процесното заявление. Безпротиворечиво е възприето в съдебната практика виждането, че мълчалив отказ по искане за достъп до обществена информация е всякога незаконосъобразен. Това е така както с оглед предназначението на последната – да даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти (чл.2, ал.1 ЗДОИ), така и с оглед целите на закона, сред които - повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти. КПК е специализиран постоянно действащ държавен орган, съгласно чл.7, ал.2 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК) и съответно – задължен субект за предоставяне на достъп до обществена информация по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. ЗПК е в сила от 06.10.2023 г., като съгласно § 6, ал.1 от Преходните и заключителните му разпоредби (ПЗР) дотогава съществувалата Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ) се преименува на КОНПИ. Наред с това, в ал.4 и ал.5 на същия § 6 от ПЗР на ЗПК се посочва, че трудовите и служебните правоотношения на служителите на КПКОНПИ преминават към КПК или КОНПИ в зависимост от досега изпълняваните от тях функции, по реда на чл. 123 от Кодекса на труда и чл. 87а от Закона за държавния служител. Съгласно § 6, ал.6 от ПЗР на ЗПК, в КПК преминава съответстващата част от общата администрация на КПКОНПИ, необходима за осъществяване на функциите ѝ. Активите, информационният ресурс, пасивите, архивът, правата и задълженията на КПКОНПИ се прехвърлят на КПК и КОНПИ съответно на осъществяваните от тях функции, като в едномесечен срок от избора на членове на КПК председателите на двете комисии подписват приемно-предавателни протоколи – ал.10 на § 6 от ПЗР на ЗПК. Това означава, че КПК, представлявана съобразно чл.14, ал.1, т. 1 ЗПК, следва да разполага с информацията относно възнагражденията на председателя и членовете на предхождащата я КПКОНПИ. Дори ако се приеме, че с оглед частичното правопримемство във функциите, правата и задълженията и ресурсите КПК понастоящем не разполага изцяло или отчасти с информацията, търсена с процесното заявление, то заявлението е следвало да бъде изпратено за произнасяне на КОНПИ в съответната част и заявителят да бъде уведомен за това, съгласно чл.32, ал.1 ЗДОИ. По-специално относно третия въпрос от заявлението следва да се отбележи и, че с него се търси информация за заплатите на председателя и членовете на КПК и поради това, информацията относно преди съществувалата КПКОНПИ е неотнормима, независимо от настоящето ѝ местонахождение.

Трайно установено е в съдебната практика разбирането, че мълчаливият отказ по заявление за достъп до обществена информация е незаконосъобразен. Единствената призната от закона възможност за процедиране е задълженият субект да постанови изричен акт в срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация – така, в мотивите на

решение № 9294/18.06.2019 г. по адм. д. № 1018/2019 г. на Върховния административен съд, V отделение. Посочва се в същите мотиви и, че: „Тъй като не се е произнесъл е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК. Задълженият субект е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по заявлението, тъй като същото отговаря на изискванията по чл. 25, ал. 2 от ЗДОИ и е редовно от формална страна ... мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна, в който смисъл е и трайната съдебна практика. Този извод се налага и с оглед нормата на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДОИ, установяваща законова презумпция, че обществен интерес от разкриването на обществената информация е налице във всички изброени хипотези, като е изключена възможността за отказ по съображения за производствена или търговска тайна. Законът презумира също така - § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, че надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от закона. Този надделяващ обществен интерес изключва и възможността отказ да бъде постановен по съображения, че достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация – чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Ето защо, в случаите, когато намери, че са налице основания за отказ, задълженият субект следва да обори законовата презумпция“. Ето защо, оспореният отказ следва да бъде отменен и на основание чл.143, ал.1 АПК да бъде уважено искането, своевременно направено от страна на жалбоподателя за възстановяване на разноски в размер на 10 лв. – платена държавна такса. Сумата следва да бъде възстановена от КПК, която е юридическо лице съгласно чл.7, ал.3 ЗПК, на вносителя – пълномощник на жалбоподателя.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът
РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ по заявление вх. № КПК-ДОИ-5/29.03.2024г. на Комисията за противодействие на корупцията.

ИЗПРАЩА преписката на член на Комисията за противодействие на корупцията, определен със заповед № КПК-РД-06-14/12.10.2023г. на председателя Комисията за противодействие на корупцията, за ново произнасяне в 14-дневен срок, със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията да заплати на А. Е. К., с ЕГН [ЕГН], сумата 10 (десет) лева – разноски по делото.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: